

Villamosvonal épül a Marx-tértől a kisvasut átrakó állomásig

Megszűnik a Roosevelt-téri kisvasut-állomás

Ötéves tervünk újabb nagy ajándékot ad Szeged dolgozóinak. Az eddigi villamosjárat meghosszabbítása után rövidesen újabb villamosvonal építése fejeződik be. A Szeged-Átrakó állomástól a Marx-térig vezet majd új villamosvonal.

Az építkezések már nagyban folynak s elérhetővé válik még ezen a héten elkészülni a Sztálin-körutól a kisvasut átrakóig vezető szakasz. A villamosvonal útvonala így a Tisza pályaudvarától vezet a Sztálin-körutig, ott

bekanyarodik a már kiépült Sztálin-köruti vonalba s a Kálvária-utcán keresztül a Kálvária-térig vezet. Innen a Boross József-utcán keresztül a Marx-térre építenek újabb villamospályát.

A Roosevelt-téren a kisvasut állomás már hétfőtől kezdve megszűnik. A kisvasut ezentúl a Tisza pályaudvar möötti kisvasut átrakótól indul. Elérhetővé válik a Tisza pályaudvarról vezető villamosjárat már csütörtöktől megkezdni a forgalom lebonyolítását, de március elejére már a Marx-téri vonal is elkészül.

Az új villamosvonal megépítése igen nagy jelentőségű a környék dolgozó parasztjainak szempontjából. Ezáltal ugyanis lehetővé válik számukra, hogy áruikat ne kelljen a városon végigvinniük, hanem villamossal közvetlenül a Marx-téri piacra melessenek. Ezenkívül a Roosevelt-téri kisvasut állomás megszüntetésével a klinikai betegek nyugalmát is biztosítják, mert a kisvasut zaja ezentúl nem zavarja őket.

Képviselői beszámoló Sándorfalván

Kurlik Imréné elvtársnő, országgyűlési képviselő szombaton beszámológyűlés keretében beszélt meg a sándorfalvi dolgozókkal problémáikat

Szombaton este tartotta meg Sándorfalván Kurlik Imréné elvtársnő képviselői beszámológyűlését. Eredetileg a pártbizottság tervezte az előadást, de olyan sokan jöttek össze, hogy a helyiségek kicsinynek bizonyultak és ezért a kultúrházban mentek át. A közel 500 sándorfalvi dolgozó paraszti igen nagy érdeklődéssel hallgatta Kurlik elvtársnő beszámolóját, amelyben elmondta többek között azt, hogy a Szovjetunió felszabadító hadserege, a Szovjetunió állandó segítségére lehetősége tette dolgozó parasztságunknak is, hogy ráleljenek a szocializmus útjára. Ebben a harcban — mert ez a fejlődés a dolgozó nép harcain keresztül ment végbe — pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja mindig megmutatta a helyes utat, amelyet népünk bizalommal követett.

Beszélt Kurlik elvtársnő a nők szerepéről is és rámutatott arra, hogy mind a politikai életben, mind a termelőmunkában a nők a férfakkal egyenlő mértékben vesznek ki részt. A parlamentnek 71 női képviselő tagja van.

Nekünk, a magyar nép képviselőinek — mondta Kurlik elvtársnő — követni kell a Szovjetunió képviselőinek példáját, akik napi munkájuk mellett legkevesebb feladatuknak és kötelességüknek tekintik, hogy infézzék választóik ügyeit, hogy méltóan bizonyuljanak arra a bizalomra, amelyet békéjük helyeztek. Beszélt Kurlik elvtársnő öt éves nagyszabású tervünkről, népköztársaságunk alkotmányáról, a minisztertanács határozatairól, amelyekkel mind az általunk biztositottak, hogy államunk valóban a dolgozó nép államává vált. Minden rendelet, minden intézkedés a dolgozó nép jöbbitét szolgálja. Ezeket az

eredményeket, ezeket a vívmányokat mi úgy védhetjük meg, ha munkánkkal, magatartásunkkal, nap mint nap bebizonyítjuk hűségünket a Szovjetunióhoz, a békétör vezetőjéhez, Pártunkhoz, a Magyar Dolgozók Pártjához és annak vezéréhez, Rákosi elvtársnőhöz.

Kurlik elvtársnő szavalt a megjelentek nagy lelkesedéssel fogadták, majd több hozzászólás következett. Ennek során a sándorfalvi dolgozók a legkülönbözőbb kérésüket, problémáikat adták elő. Nagy Péter elvtárs, párttitkár a felszólalások előtt elsősorban rámutatott arra, hogy a multrendszer uralma képviselőivel szemben a kommunista képviselők közvetlen kapcsolatban állnak a dolgozókkal és igyekeznek teljesíteni a jogos kéréseiket.

Grébler János elvtárs azt kérte, hogy szállítsák le az autóbussz viteldíját és vasárnap is járjon autóbussz Sándorfalvára, hogy kulturális igényeik kielégítésére bejárassanak Szegedre. Pelcz István sportfelfutó azt kérte a dolgozó paraszti fiatalok számára és felhívta a figyelmet arra, hogy a sándorfalvi felbontási kastélyt nem használják ki kellőképpen. Hajós János sürgette a vetési terv sándorfalvi felbontását. Mágocsi Sándor a felvilágosító munka szükségességéről beszélt. Bihar Béla, az MNDSZ napköziotthon és bölcsőde kibővítését kérte. Horváth Imre pedig a malomhoz vezető út kiépítését, hogy esős időben a kocsiknak ne kelljen sárba menniük. Tombácz Árpád a tejcsarnok előtt folyó szennyvíz levezetését tette szóvá. Gémes József ártérsi kút fúrását kérte az alsójárás részre, Barna Lóránt pedig Sándorfalva új telepítési részére kérte a kútúrát. Terhes Antal szigorú rendszabályokat követelt a tej-letlefűző feketézőkkel szemben.

Balla János, a gyűlésen megjelent valamennyi dolgozó kívánságát fejezte ki, mikor előadta, hogy szeretnének gyakrabban ilyen képviselői beszámolón résztvenni Sándorfalván. Kurlik Imréné elvtársnő megígérte, hogy minden kérés illetékesek elé terjeszt és lehetőség szerint gyakrabban meglátogatja sándorfalvi választóit, hogy a Párt segítségével eleget tehessen kívánságaiknak.

Állatállományunk a hároméves terv ideje alatt örvendetesen megnövekedett, emiatt a takarmányhiány is növekedett. A most induló öt éves tervben állattenyésztésünk további nagy fejlődését előzi meg. Már most fel kell készülni, hogy elegendő és jöminőségű takarmánnyal tudjuk ellátni állatainkat.

A földművelésügyi minisztérium most rendeletet bocsátott ki, amely kötelezően előírja a luvérna és vöröshere termesztését. Mindazoknak, akiknek a művelésük alatt álló összes terület öt katasztrális holdnál kisebb, gazdasági szükségletének megfelelő területen kötelessége lucernát vagy vöröshere termelni. A községi vetésterv végrehajtásának biztosítása érdekében azonban az ilyen szántóterülettel rendelkező

Mekkora területen kell lucernát, vagy vöröshere termelni?

is lehet kötelezni arra, hogy szántóterületének legfeljebb öt százalékáig terjedő részén lucernát, vagy vöröshere termeljen.

Ha valakinek a szántóterülete öt katasztrális holdat eléri, de a 25 katasztrális holdat nem haladja meg, a szántóterület tíz százalékáig, ha a 25 holdat eléri, de az 50 katasztrális holdat nem haladja meg, tizenöt százalékig, ha pedig az 50 katasztrális holdat meghaladja, a szántóterület húsz százalékáig terjedhető részen lehet kötelezni arra, hogy lucernát, illetve vöröshere termeljen.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezeti csoportok lucerna és vöröshere termesztési kötelességét a saját vetéstervük határozza meg.

Ma „Bolsevik Párt útja” előadássorozat harmadik része a Belvárosi Moziban

Ma délelőtt 10 órakor tartják meg a Belvárosi Moziban a „Bolsevik Párt útja” előadássorozat harmadik előadását. Az előadás íránt hétről-hétre egyre nagyobb érdeklődést mutatkozik. Ez tette szükségessé, hogy az előadássorozatot a több férőhellyel rendelkező Belvárosi Moziban tartsák meg. Így az előadásokra újabb jegyeket is bocsátott ki a Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Pártbizottsága. Így tehát több szegedi dolgozónak nyílik alkalma megismereni az előadásokon keresztül példaképünk, a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának történetét.

A vasárnapi előadáson a „Fiúk a gáton” című szovjet filmet mutatják be, amely alátámasztja és fokozza az előadás értékét.

Harminc mázsa rozsot és 35 mázsa cukorrépát dugott el Oláh András mórakalmi kulák

Szigoru eljárás indult ellene sorozatos szabotázsai miatt

Újabb szabotázsselekményeinek egész sorát leplezték le Oláh András mórakalmi kuláknak. Még élesen visszaemlékeznek a mórakalmi dolgozó parasztok a szántás-vetés idejére, mikor Oláh egy hold rozsvetését gazos tarlóba vetette.

Tanyái közül egyikről a kéményt kezdte lebontani és az ajtókat, ablakokat kiszedni, hogy ne tudja használni a termelőcsoport tagsága. Még azonban mielőtt ezt az aljas cselekedetét befejezte volna, leplezték. Újra építették vele a kéményt, visszaraktatták vele az ajtókat és ablakokat. Ugyanakkor alattomo-

san tovább szötte aljas gazsága fonálait. Hiába szólították fel kukoricabegyűjtési kötelezettségre, egy szemet sem adott be, inkább elrejtette házának. Ezt a szabotázsselekményét is leplezték és mind a 45 mázsa eldugott kukoricát elkobozták tőle.

Nem tett eleget ezenkívül a szénabegyűjtési kötelezettségnek sem, pedig 40 mázsa szénát áll tanyája udvarán hatalmas kazalba rakva. Földjét teljesen elhanyagolta, szőlőjének egy részét ekével takarta be, másik részében pedig hozzá sem nyúlt, hogy a téli fagy tönkretegyje a tőkét. Most újabb ellenérzés során házának udvarában 35 mázsa cukorrépát találtak elásva, amelyet át kellett volna neki adnia a cukorgárnak. Ezenkívül 30 mázsa eldugott és 160 kilogramm búzát találtak házának padlásán. Ez a gabona még 1948. évi termés.

Most végeszakadt aljas szabotázsselekményei sorozatának. A mórakalmi Népi Bizottság átadta a rendőrségnek és ott a legszigorúbb eljárást indították ellene.

Ma szoviet matiné a színházban

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében a Szegedi Nemzeti Színház üzemi pártszervezete ma, vasárnap délelőtt 11 órai kezdettel nagyszabású matiné rendez. Ennek keretében a színház művészeinek a színházi munkaversenyben felajánlott műsorszámait mutatják be. Kibővített zenekarral kerül előadásra Offenbach „Eljegyzés lámpafényben” című egyfelvonásos kisoperája. Ezenkívül ének- és táncszámokat, baletteket, verseket, kis jeleneteket adnak elő. Jegyek az előadás előtt még kaphatók.

Régen óta szívták az eső, csak egy negyedórát, hogy elvonultak a felhők és kisüjtött a lenyugvó nap. Sugarai vörös fényben verődnek vissza a kövesút víz-fócsáiról, amelyet figyelmesen kerülnék ki az úton haladó únnep-lőruhás asszonyok, férfiak és gyermekek. Mórakalmi községbe igyekeznek. Egy hét óta a mai napról beszélt a falu, de a tanyavilág nepe is. Lelkesen készültek ma minden minden házban az esti film-előadásra.

Négy óra, de máris zsúfolásig telt a kultúrház. De még most sincs vége az emberáradatnak, a szélrozsza minden irányból jönnek az érdeklődők, egyenként és csoportosan. Mindegy harmadik járással érkezik Papdi Pál középparaszt. Még alig félórát, hogy viszálykezesek Sándorfalvára, máris itt vannak.

Termelőcsoport látogatáson voltunk — újságolják ismerőseink. Sokat tapasztaltunk, tanultunk. Most a filmelőadásra a Sándorfalván látottak végső célját, a szovjet kolhozokat is meg akarjuk ismerni, hogy lássuk az utat, amelyre lépni akarunk — magyarázza Papdi Pál.

Amikor kijátszik a lámpa, hirtelen megszűnik a teremben uralkodó szongás. Átvesszi helyét a vetítógép egyenletes kelepelése. Az ajtóknál megmozgás van, a kívülről érkezők is megmozgás, akik most mind itt ülnek a padokban, nézik a filmet. Ez a zaj már nem tűnik fel senkinek, mert a jelenetvők figyelme a falra feszített vászra kerülődik. „Tél a kolhozban” — rajzolódik a szöveg. Önkéntelenül is összehúzódnak mindenki arcai, a hóval borított házak, fák és a végtelen hómezők felhívják a figyelmet.

Hideg, dermesztő téle gondolt mindenki. — Még ilyen helyen is élnek? — kérdezi szomszédját Tóth István. A film válaszol.

A kolhozépületek belsejébe, az istállóba, műhelybe, a laboratóriumba, tanyterembe, kultúrházba és végül a kolhozparaszt családjá házába vezető el a nézőket a film. Láthatjuk, hogy ezen a vidéken élnek emberek, méghozzá a lehető legjobb körülmények között, jólétben, bőségben. Amultra ejt mindenkit a kolhoz élete. A villanyfény, a vetőgépek és a sok modern gép, mindegyik újabb élmény, Mórakalmi dolgozóinak. A film mind közelebb és közelebb viszi a nézőket a szovjet emberhez, a kolhozparaszthoz.

Büszkén, boldogan mosolyog Németh István a „Vörös Október” termelőcsoport tagja, amikor a kolhoz kultúrtermében előadást tartó lányt mulatja a film. Egy-egy kolhoztag lánya tanítónőképzés. Most odahaza a kolhozban előadást tart. Németh István lánya is kollégisa, tanult, tehát hogy ő is tanítónő lesz, mint az a lány a filmben. És vele együtt a többi mórakalmi lány, Horváth Valéria, Hajdu Piroska, a többi kollégisával együtt mindegy tizenötöt, akik most mind itt ülnek a padokban, nézik a filmet, ismerkednek a szovjet emberrel, a szovjet fiatalok életével és tanulnak tőlük.

Kopár, kiejlen sztyeppét hoz a nézők elé a film. Süvít a szél, sodorja a kórkókat, kavarja a port. Ilyen volt valamikor az a hely, ahol ma a híres „Gigant” szovhoz,

„A KORMÁNY TAGJA” MÓRAHALMON

a szocialista termelés elenjáró központja van — magyarázza a filmet ismerető hang. Ismerős képek járulnak most Mórakalmi dolgozó elé. Láthatjuk már újságban, képalapon, a földművelésügyi vezető fájóságán, erről beszélt, magyarázott már több ízben nekik Tisóczki Sándor elvtárs, a Szovjetunióban járt parasztküldöttség egyik tagja is. Erről olvastak az „Öt hét a világ legfejlettebb mezőgazdaságában” című könyvben is. Most azonban még inkább elcsodálkoznak mert mozgásban, életben látják a gyönyörű gazdaságot, annak dolgozóit és munkáját.

Legezet visszafelé figyelnek, amikor feltűnnek a hatalmas sztalinnec traktorok, nyolc véggepet húzva maguk után. Többen hangosan számolnak egytől-nyolcig. Nem akarnak hinni szemüknek. Mórakalmi terem, ilyet még nem láttak. A hangulat tovább fokozódik, amikor az aratásba induló kombájnok hosszú sorát látják, majd a műtrágyaszóró repülőgépet mutatja be a film. Így vonul végig a szocialista mezőgazdaság gépi technikája a nézők szeme előtt. Az a technika, amely lehetővé teszi, hogy a világon a legsebb terméseredményt érjék el a Szovjetunió szovhozai és kolhozai.

Hogy tudják ezt megvalósítani? — Kérdezik egymást, míg filmet cserél a vetítógép kezelője. Feloldódnak a nyelvek, mindenki magyaráz. Valamennyiüknek van mondandója. A film, a szovjet mezőgazdaság lenyűgöző szépsége, gazdagsága kizárja az egyszerű

mórakalmi dolgozó parasztokat. A termelőcsoportbeliek, mint saját szövetkeztük végső céljáról, beszélnek.

Ilyenmő fejlesztjük a mi kis kolhozunkat — magyarázzák. De ilyen gazdaságról álmodoznak itt a teremben Papdi Pál, Tóth István, Komocsin Vince, Savanya Antal középparasztok, Róza István és a többi kisparaszt, akik ma látogatóba voltak Sándorfalván a termelőcsoportnál és az ott látottak alapján elhatározzák, hogy termelőcsoportot alakítsanak.

Mi adott erőt a szovjet embernek, hogy a semmiből, az állati sorból idáig eljutottak? Erről beszélnek legelőbb, míg újra nem kezdődik a vetítés. Ismét válassza a film. „A kormány tagja” című filmet láthatják most a nézők. Hőse Alexandra Szokolova, egy nő a szovjet nők, a szovjet emberek közül. Hős, a kolhozmozgalom hőse. Az ő életén keresztül ismerik meg most itt azt a harcot, azt az utat, amelyen a szovjet kolhozparasztok küzdöttek, mik eljutottak a mai gazdaságuk, a kolhozok kialakulásáig. Ezen, látni lehet azt a kézi, a film pergókockán, amely irányította és ma is irányítja, vezető a kolhozparasztokat. Ez a kéz a Párt, amelynek vezetője Sztálin elvtárs. A Párt tanítása vérteli fel Szokolova egészen, egyszerű paraszti eszéj és ad erőt neki, hogy végleg legyőzhesse ellenségeit, a lustákat, a semmivétőket, akik azt szeretnék, hogy a többiek helyettük dolgozzanak. Így küzdött sok ezer, tízezer és százezer kolhozparaszt, hogy jólét, boldog életet biztosít-

hassanak maguknak. Példájukat mutat a mórakalmi termelőcsoport tagjainak, ugyanígy a község egyénelig dolgozó tagjainak is. Ezt az utat követve megalapozhatják megvalósíthatják saját életük boldogságát. A termelőcsoportbeliek elvezethetik szövetkeztüket a virágzó élet, biztosító termelőcsoportig, amely hasonló lesz a szovjet kolhozokhoz.

Szokolovát, az egyszerű, nemrég még társadalmi parasztiasszonyt a nép a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsába választja. A Legfelsőbb Tanács szöszkértől számol be Sztálinnak és az egész szovjet népnek és most itt a kultúrteremben, a mórakalmi dolgozó parasztoknak is arról az útról, amit a szovjet nép, a szovjet ember, a szovjet nő tesz meg a szabadság, a boldogság útján, a végső cél: a kommunizmus felé.

Mint a sokmillió szovjet nő szava cseng Szokolova hangja: — Munkánk csak második része a nagy műnek, amit építettünk. Az első részt elvégezte Lenin és Sztálin.

Utazt, irányt mutatót, elvégezte első részét a nagy műnek, a szovjet állam megalapításának, a szocialista ipar és mezőgazdaság felépítésének Lenin és Sztálin. Vették együtt a második részt a szovjet nép, — mint ahogy azt Szokolova mondja.

Lenin és Sztálin, a szovjet dolgozók megmutatták az utat. Ugyanúgy megmutatta a mai filmelőadás is, hogy hova vezet a termelőcsoport útja. A mórakalmi dolgozó parasztok ráleptek erre az útra, három termelőcsoportjuk van. Elhatározták erős, végig akarják járni ezt az utat s hogy eljussanak a végső célig, az nem kétséges. NAGY, PÁL.